

Seitsemän Taivaan Enkeliä (1): Johdanto

Shalom,

^ Seuraava saarna kuuluu sinettien avaamisen prosessiin.

Kirjoitan hänestä, joka on kertonut yli tuhannessa nauhoitetussa saarnassa, miten hänen koko elämänsä valmistettiin niiden sinettien avaamiseen: William Marrion Branham (1909-1965).

^ Vuodesta 1946 lähtien hän järjesti suuria kampanjoita kaikkialla Yhdysvalloissa.

Myöhemmin hän myös kampanjoi ympäri maailmaa. V.1950 hän oli Helsingissä ja Kuopiossa.

^ Jumala oli antanut hänelle erikoislahjat, millä hän oli pystynyt paremmin rukoilemaan sairaiden puolesta ja nähdä ihmisen sydämen ajatukset.

Myöhemmin Pyhä Henki vertasi ensimmäistä lahjaa pieniin lintuihin tai ensimmäiseen nykäisyyn ja toista lahjaa isompiin lintuihin, tai toiseen nykäisyyn. Tässä meille kerrotaan kolmannelta nykäisystä.

Kaikki käsitellään nyt ja seuraavalla kahdella kerralla.

Pienten lasten rukouksella (Mat. 11:25), Bert

✕ Koko elämänsä veli Branham oli asunut Kentuckyn osavaltiossa Yhdysvalloissa. Siellä Jeffersonvillen kaupungissa oli ollut hänen seurakunta ja kirkko. Vuonna 1947 lähtien osa hänen saarnoistaan nauhoitettiin. Napsauta saarnan vuotta [year] ja napsauta sitten kaiutinta (ja toistopainiketta) kuunnellaksesi sen englanniksi,

<https://branham.org/en/MessageAudio>

Tai englantilaisina kirjoitettuna teksteinä. Napsauta kirjan merkki nähdäkseen saarnojen listaa,

<https://table.branham.org/#/en/main>

✕ Joulukuussa 1962 hän oli ymmärtänyt, että hänen piti muuttaa Arizonan osavaltioon. Tämän hän perheineen teki tammikuussa 1963. Siitä hän kertoi saarnassa 'Is This The Sign Of The End, Sir? (62-1230E)' [Miehet, Onko Tämä Lopun Merkki?].

Muutamit kohdat olen alhaalla maininnut. Suomalaisena tekstinä se löytyy linkistä,

<https://branhaminsaarnoja.fi/index.php/1962/12/30/62-1230e/>

✕

#200 Ja tuossa näyssä minä olin Tucsonissa, Arizonassa, tuossa näyssä, sillä niin oli tarkoitus, etten voisi olla näkemättä missä olin. Minä olin nyppimässä itsestäni erämaasta tulleita hiekkatakiaisia. Minä sanoin: "Tiedän, että tämä on näky, ja tiedän, että olen Tucsonissa. Ja minä tiedän, että nuo pienet linnut esittävät

jotakin.” Ja ne katselivat itään päin. Yhtäkkiä ne saivat mieleensä lähteä lentoon ja ne menivät pois itää kohden.

#201 Niin pian kuin ne lähtivät, tuli muodostelma suurempia lintuja. Ne näyttivät kuin kyyhkysiltä suippoine siipineen ja olivat jotenkin harmaan värisiä, hieman vaaleamman värisiä kuin nämä ensimmäiset pienet sanansaattajat olivat olleet. Ja ne tulivat nopeasti itää kohden.

#202 Heti niiden kadottua näköpiiristäni, käännyin jälleen katsomaan länteen päin, ja siinä se tapahtui. Tapahtui räjähdys, joka käytännössä ravisteli koko maata!

#203 Älkää nyt kadottako tätä! Ja te ääninauhoilla, olkaa varmoja, että te ymmärrätte tämän oikein!

#204 Ensimmäiseksi, räjähdys! Ajattelin sen kuulostavan kuin äänivallilta tai miksi tahansa sitä kutsutaankin, kun lentokone ylittää äänen nopeuden, ja ääni tulee takaisin maahan. Se vapisutti kaikkea, kuin olisi jylissyt. Sitten se on voinut olla kuin suuri ukkosenjyrähdys ja salaman kaltainen. En nähnyt salamaa. Kuulin vain tuon suuren räjähdysten, joka kuulosti siltä kuin se olisi ollut etelään minusta, Meksikon suunnalla.

#205 Mutta se ravisteli maata, ja kun se teki niin, minä yhä katselin länttä kohden kauaksi iankaikkisuuteen. Näin jotakin tulevan muodostelmana. Näytti siltä kuin ne olisivat olleet pieniä pisteitä. Niitä ei voinut olla vähempää kuin viisi eikä enempää kuin seitsemän. Mutta ne olivat pyramidin muodossa ja tulivat samalla tavoin kuin nämä sanansaattajatkin. Ja kun niin tapahtui, Kaikkivaltiaan Jumalan voima nosti minut ylös kohtaamaan niitä.

#206 Voin nähdä Sen. Se ei ole jättänyt minua. Kahdeksan päivää on mennyt, enkä vieläkään voi unohtaa sitä. Koskaan ei ole mikään vaivannut minua niin kuin tämä. Minun perheeni voi kertoa sen teille.

#207 Saatoin nähdä noiden enkeleiden, noiden, joilla oli taaksepäin kapenevat siivet, kulkevan ääntä nopeammin. Ne tulivat Iankaikkisuudesta sekunnin murto-osassa, kuin silmänräpäyksessä. Ei ollut tarpeeksi aikaa edes räpäyttää silmää, vain vilaus ja ne olivat siellä. Minulla ei ollut aikaa laskea niitä. Minulla ei ollut aikaa. En ehtinyt kuin katsoa. Mahtavia, suuria, voimakkaita enkeleitä, lumivalkoisia! Siivet supussa ja ne pitivät ääntä: “Whew, whew.” Ja kun se tapahtui, minut temmattiin ylös tähän pyramidimuodostelmaan.

✠

#210 Sitten käännyin jälleen ja ajattelin: “Herra Jumala, mitä tämä näky merkitsee?” Minä ihmettelin.

#211 Ja sitten se tuli minulle (se ei ollut mikään ääni), se vain tuli minulle. “Oi! Ne ovat Herran Enkeleitä, jotka tulevat antamaan minulle uuden tehtävän!” Ja ajattellessani sitä kohotin ylös käteni ja sanoin: “Oi Herra Jeesus, mitä Sinä tahdot minun tekevän?” Ja näky jätti minut. Melkein tuntuin en voinut tuntea mitään.